

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/32/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4220010521
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4220010521.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému D. R., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona s použitím § 138 písmeno b/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného D. R. a o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Komárno (ďalej len „okresný prokurátor“) proti rozsudku Okresného súdu Komárno z 10.03.2022, sp. zn. 1T/90/2020 na verejnom zasadnutí konanom v Nitre 30. júna 2022 takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/ odsek 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný
D. R., narodený XX.X.XXXX v P., trvale bytom
Q., P. č. XXX/XX, prechodne P.,
U. č. X/X, t. č. vo väzbe v Ústave na
výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia
slobody v Nitre od 06. júna 2020,

odsudzuje

podľa § 208 odsek 3 Trestného zákona, za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona a nezistenia žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona a § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

II.

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného D. z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Komárno (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 10.03.2022 sp. zn. 1T/90/2020 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) uznal obžalovaného D. R. (ďalej len „obžalovaný“) vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona s použitím § 138 písmeno b/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

od presne nezisteného dňa v mesiaci júl XXXX až do 6. júna XXXX s výnimkou čiastkových útokov z XX. júla XXXX, XX. júna XXXX a XX. decembra XXXX, za ktoré bol právoplatne priestupkovo postihnutý rozhodnutiami Obvodného oddelenia Policajného zboru Komárno - blokmi na pokutu nezaplatenú na mieste č. 14150005, č. 14150209 a č. 14145025, v byte na U. ulici č. X/X, v ktorom žil v spoločnej domácnosti so svojou družkou, poškodenou L. Q., nar. X. E. . XXXX, takmer každý deň vyvolával hádky, počas ktorých jej vyčítal, že je príživník, lebo nemá stály príjem a zamestnanie a najmenej dvakrát týždenne ju počas týchto hádok opakovane udieral päšťami do tela, najmä do hlavy a otvorenou dlaňou po tvári, ťahal ju za vlasy, kopal ju do stehien, zadnej sedacej časti a drieku, v dôsledku čoho mala na tele modriny, taktiež mal na ňu nezaslúžene verbálne útočiť, vulgárne jej nadávať, vyhrážať sa jej zabitím a žiarliť na ňu, pričom dňa 6. júna XXXX v čase približne o 22.00 hod. na ňu v blízkosti predajne potravín „Môj obchod - H. E., G.“, na H. ulici č. X v P. bezdôvodne kričal a vulgárne jej nadával a keď si poškodená L. Q. sadla na chodník, lebo s ním už kvôli jeho správaniu nechcela ísť ďalej, kopal ju do hlavy, drieku, rebier a stehien, čím poškodenej L. Q. spôsobil pomliaždenie kože a podkožia s krvným výronom v oblasti horného viečka pravého oka vo veľkosti 4 cm x 1,5 cm, pomliaždenie s podkožným krvným výronom hornej a dolnej pery úst vo veľkosti 2 cm x 1 cm, pomliaždenie s krvným výronom v oblasti uhla sánky vľavo vo veľkosti 3 cm x 3 cm, pomliaždenie s krvným výronom v oblasti pravého lakťa vo veľkosti 3 cm x 4 cm, pomliaždenie na ľavej strane hrudníka v strednej pazuchovej čiare vo veľkosti 1 cm x 1,5 cm a 6 cm x 2 cm, pomliaždenie s krvným výronom v oblasti ľavej lopatky vo veľkosti 4 cm x 4 cm, rozsiahle pomliaždeniny s krvnými výronmi v driekovej oblasti v rozsahu prvého až piateho driekového stavca, šíriace sa až na sedaciu oblasť viac vľavo vo veľkosti 20 cm x 20 cm, pomliaždenie s podkožným krvným výronom na bočnej strane pravého stehna vo veľkosti 5 cm x 4 cm s dobou liečenia 6 dní, pričom poškodená L. Q. sa počas uvedeného obdobia obžalovaného bála a jeho správanie prežívala ako hrubé a bezcitné, vnímala ho ako psychické a fyzické utrpenie a vyvolalo v nej intrapsychickú tenziu.

Za to bol odsúdený podľa § 208 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona a s použitím § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní štyri roky, na výkon ktorého bol podľa 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno c/, písmeno d/ Trestného zákona bolo obžalovanému uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný proti výroku o vine a treste, ako aj okresný prokurátor v neprospech obžalovaného proti výroku o treste.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu po ústnej porade so svojou obhajkyňou modifikoval podané odvolanie v tom smere, že smeruje len do výroku o uloženom treste s tým, že chcel, aby mu bol uložený trest v totožnej výmere, ako mu bol uložený súdom prvého stupňa.

Odvolanie prokurátora mal za neopodstatnené.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch svojho odvolania namietal vo vzťahu k uloženému trestu obžalovanému aplikovanie ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu, pretože v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky na postup podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa v podstate stotožnil s dôvodmi odvolania okresného prokurátora a navrhol postupovať v zmysle písomného petitu tohto odvolania a zároveň odvolanie obžalovaného navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť

napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

V rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej z citovaného ustanovenia Trestného poriadku, odvolací súd preskúmal iba výrok o treste napadnutého rozsudku; výrok o vine napadnutého rozsudku odvolací súd preskúmal iba v rozsahu, či tento, ako aj postup konania, ktoré obom týmto výrokom napadnutému rozsudku predchádzalo, by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku zistiť, že na takéto postupy nie sú splnené zákonné podmienky a predpoklady.

Plnením z dôvodov vyššie uvedených na výrok o treste napadnutého rozsudku obmedzenej prieskumnej povinnosti odvolací súd následne zistil, že už orgánmi činnými v trestnom konaní bol v prejednávanej veci zadovážený dostatok dôkazov nevyhnutne potrebných na objasnenie všetkých skutočností dôležitých pre určenie druhu trestu a jeho výmery tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 odsek 1 písmeno d/ Trestného poriadku, ktoré súd prvého stupňa ako pre svoje rozhodnutie o treste ukladanom obžalovanému na hlavnom pojednávaní vykonal (§ 321 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku).

Súd prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov zameraných na objasnenie skutočností dôležitých pre určenie druhu trestu a jeho výmery na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych závažných chýb (§ 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku), ktoré by mohli mať vplyv na tieto zistenia, alebo v dôsledku ktorých by došlo k porušeniu práv obžalovaného na obhajobu.

Zistenia súdu prvého stupňa dôležité pre určenie druhu trestu a jeho výmery, ktoré mal resp. mohol mať za preukázané, tak vychádzajú resp. mohli vychádzať z výsledkov úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania, zodpovedajúceho kritériám uvedeným v § 2 odsek 10 Trestného poriadku, ak by súd prvého stupňa bol pri hodnotení týchto dôkazov tiež dôsledne postupoval v súlade s ďalšou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 odsek 12 Trestného poriadku (teda predovšetkým ich v prejednávanej veci hodnotil tak jednotlivo ako aj v ich súhrne, a nepochybne aj podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu) a tiež sa pri ich hodnotení spravoval aj právnymi úvahami zodpovedajúcimi všetkým, v prejednávanej veci do úvahy prichádzajúcim ustanoveniam Trestného zákona.

Odôvodnenie napadnutého rozsudku v časti týkajúcej sa výroku o treste nie je v súlade s požiadavkami ustanovenými v § 168 odsek 1 Trestného poriadku, pretože súd prvého stupňa v ňom pokiaľ ide o všetky poľahčujúce okolnosti, ktoré bolo a je možné obžalovanému v prejednávanej veci priznať, neuviedol, ktoré všetky skutočnosti a z akých dôvodov vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel takéto svoje zistenia dôležité pre určenie druhu trestu a jeho výmery a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, zvlášť pokiaľ ide o na hlavnom pojednávaní konanom 26. 08. 2021 priznanie sa obžalovaného k spáchaniu zažalovaného skutku a to z hľadiska do úvahy prichádzajúceho priznania obžalovanému poľahčujúcej okolnosti uvedenej v ustanovení § 36 písmeno l/ Trestného zákona (priznanie sa k spáchaniu trestného činu a jeho úprimné oľutovanie), a s tým súvisiacou následnou nerovnováhou pomeru takto zistenej jednej poľahčujúcej okolnosti so žiadnou nezistenou priťažujúcou okolnosťou v zmysle § 37 Trestného zákona (aj súdom prvého stupňa opodstatnene nezistenou), v prejednávanej veci opodstatňujúcou použitie § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, teda zníženie hornej hranice zákonnej trestnej sadzby ustanovenej v § 208 odsek 3 Trestného zákona o jednu tretinu, teda nie za použitia len odseku 2 §-u 38, ako to neopodstatnene vo výroku o treste uloženom napadnutým rozsudkom obžalovanému učinil súd prvého stupňa.

Pokiaľ ide o ostatné zistenia a právne úvahy súdu prvého stupňa vo vzťahu k aplikovaniu ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu aj odvolací súd takéto postupy považoval za opodstatnené, a to aj s poukazom na už poukazanú poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona pri absencii akejkoľvek priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, taktiež s prihliadnutím na okolnosti posudzovaného prípadu, keď k verbálnym a fyzickým atakom zo strany obžalovaného voči poškodenej, dochádzalo najmä a predovšetkým, keď obaja aktéri incidentu boli pod vplyvom alkoholu a tiež s poukazom na aktuálne vzťahy medzi nimi.

Odvolací súd však mal za to, že na podklade odvolania prokurátora je potrebné sprísniť trest odňatia slobody oproti výmere trestu, ktorú obžalovanému uložil súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku, a to práve s ohľadom na povahu spáchaného trestného činu, dĺžku a intenzitu páchania činu, pričom trest odňatia slobody vo výmere päť rokov je spôsobilý na dosiahnutie účelu trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona a to v oblasti individuálnej aj v oblasti generálnej prevencie, pretože postačí na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred obžalovaným tak, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne aj iných odradí od páchania trestných činov a zároveň dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Odvolací súd podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku zruší napadnutý rozsudok aj:

- pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie (písmeno b/).

Podľa § 321 odsek 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 odsek 1 alebo odsek 2 Trestného poriadku, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 § 321 Trestného poriadku zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného, vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Keďže odvolací súd zistil vyššie uvedené, zákonné dôvody, podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, odsek 2 Trestného poriadku zrušil odvolaním okresného prokurátora napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste a za splnenia podmienok ustanovených v § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám odvolací súd vo veci rozhodol rozsudkom tak, že na podklade súdom prvého stupňa v podstate úplne zistených skutočností a okolností majúcich vplyv a význam pre určenie druhu trestu a jeho výmery avšak po ich zákonom zodpovedajúcom vyhodnotení a právnom posúdení obžalovanému uložil podľa § 208 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (zistiť poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písmeno l/ Trestného zákona a nezistiť priťažujúce okolnosti uvedené v § 37 Trestného zákona), a za použitia § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody na päť rokov, na výkon ktorého obžalovaného zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, nakoľko doposiaľ nebol ešte vo výkone trestu.

Výrok o ochrannom opatrení zostal v napadnutom rozsudku nedotknutý, keďže odvolania smerovali len čo do výroku o uloženom treste a výrok o ochrannom opatrení je samostatným výrokom oddeliteľným od výroku o treste.

Odvolanie obžalovaného pod bodom II. tohto rozsudku bolo zamietnuté ako nedôvodné, keďže v konečnom dôsledku stratilo svoje opodstatnenie, nakoľko obžalovaný v rámci modifikácie svojho odvolania sa domáhal uloženia mu trestu v totožnej výmere, ako mu bol uložený súdom prvého stupňa v napadnutom rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 2:1.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.